

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR
PUBLICE A JUDETULUI SALAJ

D E C I Z I A Nr.
din 2006

privind soluționarea contestației formulată de către dl. cu domiciliul în loc. nr. ,com. jud. , înregistrată la D.G.F.P.Sălaj sub nr. din .2006.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Sălaj a fost înștiințată de către Biroul vamal Zalău, prin adresa nr. din 2006, înregistrată la D.G.F.P. Sălaj sub nr. din 2006, asupra contestației formulată de către dl. împotriva actului constatator nr. din 2006 și a proceselor verbale nr. , , si din .2006.

Obiectul contestației îl constituie diferența de datorie vamală în sumă de lei, respectiv dobânzi în suma de lei și penalități de întârziere în sumă de lei stabilită prin actul constatator nr. / .2006, respectiv procesele verbale nr. - din .2006. Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată și a fost semnată în original de către dl. .

Constatând că, în speță, sunt îndeplinite prevederile art.175,176, 177 și 179 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, Direcția generală a finanțelor publice Sălaj este investită să se pronunțe pe fond în ceea ce privește soluționarea contestației.

I. Dl. contestă actul constatator nr. Nr. / .2006 și procesele verbale nr. , , si , arătând următoarele:

În luna decembrie 2003 a importat un automobil uzat marca WOLKSWAGEN PASSAT pentru care a achitat datoria vamală calculată de organul vamal în sumă de lei, cu chitanța nr. din .2003.

Sumele datorate au fost calculate pe baza regimului marfurilor de import din țările UE, fiind scutite de plata taxelor vamale, asupra valorii acestora aplicându-se doar accizele și taxa pe valoarea adăugată.

De la data introducerii în țară a autoturismului și până în prezent nu a fost modificat regimul vamal, motiv pentru care actele contestate sunt lipsite de temei legal și abuzive.

Prin actul constatator nr. / .2006 vama Zalău consemnează în motivele verificării faptul că autoturismul nu beneficiază de regim tarifar preferențial amintind o adresă a ANV nr. / .2006, fără a face verificările de rigoare și fără a contesta faptul că acest autoturism este de proveniență UE și că asupra acestuia nu se datorează taxe vamale.

Consideră că declarația dată de autoritatea vamală din țara de proveniență a autoturismului și depusă la actele de vămuire constituie singurul temei al acordării

regimului preferential, precum si faptul că acest autoturism contine elementele de identificare a țării de origine a bunului. Arată că verificarea ulterioară a sumelor datorate ca taxe vamale s-a efectuat fără a se solicita eventualele dovezi suplimentare cu privire la provenienta bunului, desi acest fapt era necesar.

Arată de asemenea că regimul tarifar preferential aplicat asupra unor bunuri la o anumită dată nu poate fi schimbat la o dată ulterioară fără interventia unor temeieri legale , fapt ce nu a intervenit la data achitării taxelor vamale.

Actul constatator contestat încalcă prevederile legale si nu precizează temeiul legal ce a stat la baza recalculării taxelor vamale, consemnând ca temei legal o adresă.

Prin actele comunicate si pe care le contestă nu se precizează valoarea sau quantumul debitului, autoritatea vamală multumindu-se să comunice un număr de cinci acte de impunere fără să întocmească actul administrativ fiscal asa cum este definit de O.G. 92/2003 desi s-a modificat si baza de impunere cu privire la accize si tva.

Prin procesele verbale contestate s-au calculat penalități si majorări la sumele datorate fără a se respecta prevederile legale. Potrivit legii toate accesoriile, dobânzi penalități si majorări se calculează si se impun la plată doar după data scadentei debitului asupra cărora se calculează, ori prin aceste procese verbale s-au calculat accesoriile pe perioada anterioară datei scadentei debitului, motiv pentru care acestea sunt lovite de nulitate absolută.

Pentru considerentele arătate mai sus solicită anularea actului constatator nr. / .2006 si a proceselor verbale de calcul accesorii nr. - / .2006.

II. Din actul constatator nr. din .2006 încheiat de către Biroul vamal Zalău se rețin următoarele:

DI. din , nr. , com. , județul Sălaj a importat un autoturism uzat marca WOLKSWAGEN PASSAT pentru care a achitat cu chitanța nr. din .2003 taxele vamale stabilite de către organul vamal.

Urmare controlului " a posteriorii", inițiat de Biroul vamal Zalău pentru certificatul EUR 1 nr. prezentat la data importului autoritatea vamală germană a comunicat faptul că exportatorul care a semnat în caseta 1 a certificatului de origine nu a depus documente pentru a dovedi originea autoturismului acoperit de certificatul EUR 1 nr.A

. In urma controlului s-a constatat că vehiculul acoperit de certificatul mentionat nu este originar în sensul Acordului România-UE.

S-a procedat la recalcularea drepturilor vamale în baza art.107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei, constatările organului vamal, motivele invocate de contestatar, precum și legislația în vigoare la acea dată, se rețin următoarele:

În fapt, dl. importă în data de .2003 un autoturism WOLKSWAGEN PASSAT pentru care în baza certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 nr.A a obținut preferințe tarifare.

Ulterior, Biroul vamal Zalău a solicitat administrației vamale germane verificarea dovezii de origine prezentată de importator.

Urmare acestei verificări, administrația vamală germană a comunicat faptul că exportatorul care a semnat în caseta 1 a certificatului de origine nu a depus

documente pentru a dovedi originea autoturismului acoperit de certificatul EUR 1 nr.A . In urma controlului s-a constatat că vehiculul acoperit de certificatul mentionat nu este originar în sensul Acordului România-UE.

Contestatarul nu este de acord cu motivația organului vamal considerând că declaratia dată de autoritatea vamală din tara de proveniență a autoturismului si depusă la actele de vămuire constituie singurul temei al acordării regimului preferential, precum si faptul că acest autoturism contine elementele de identificare a țării de origine a bunului. Arată că verificarea ulterioară a sumelor datorate ca taxe vamale s-a efectuat fără a se solicita eventualele dovezi suplimentare cu privire la provenienta bunului, desi acest fapt era necesar.

Referitor la această afirmatie D.G.P.F. Sălaj a solicitat cu adresa nr. din .2006 punctul de vedere al organului vamal referitor la declaratia dată de reprezentantul autorității vamale gemene.

Ca răspuns la această solicitare D.R.V.Cluj-Biroul vamal Zalău prin adresa nr. din .2006, invocând prevederile art 16 din Protocolul 4 încheiat între România si țările membre UE, comunică că declaratia dată de reprezentantul autorității vamale germane nu poate fi asemănată unei dovezi de origine.

Contestatarul arată de asemenea că regimul tarifar preferential aplicat asupra unor bunuri la o anumită dată nu poate fi schimbat la o dată ulterioară fără interventia unor temeiuri legale , fapt ce nu a intervenit la data achitării taxelor vamale.

Actul constatator contestat încalcă prevederile legale si nu precizează temeiul legal ce a stat la baza efectuării taxelor vamale, consemnând ca temei legal o adresă.

Prin actele comunicate si pe care le contestă nu se precizează valoarea sau quantumul debitului, autoritatea vamală multumindu-se să comunice un număr de cinci acte de impunere fără să întocmească actul administrativ fiscal asa cum este definit de O.G. 92/2003 desi s-a modificat si baza de impunere cu privire la accize si tva.

În drept, Protocolul din 25 ianuarie 1997 referitor la definirea noțiunii de " produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul european, instituind o asociere între România, pe de parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora pe de altă parte, ratificat de Ordonanța Guvernului nr.1/1997, la art.16 prevede:

Conditii generale

1. Produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România si produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului prin prezentarea:

a) fie a unui certificat de circulatie a mărfurilor EUR 1, al cărui model este prezentat în anexa nr. III;

b) fie în cazurile specificate la art. 21 paragraful 1, a unei declaratii, denumită în cele ce urmează " declaratie pe factură" dată de exportator pe o factură, pe o notă de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele în cauză.

Art. 17 al aceluiasi act normativ prevede:

Procedura pentru eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1.

1.

2.

3. Exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, trebuie să prezinte oricând la cererea autorităților vamale ale țării exportatoare în care se eliberează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1,

toate documentele necesare care dovedesc caracterul originar al produselor, în cauză precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în protocol.

Si la art. 32 al aceluiași act normativ se prevede:

1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente caracterul originar al produselor în cauză sau de îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în protocol.

2.

3.....

4.

5. Autoritățile vamale care solicită verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificării cât mai curând posibil. Aceste rezultate trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate originare din Comunitate, din România sau din una din țările la care se face referire la art. 3 și 4 și dacă îndeplinesc condițiile stipulate în acest protocol.

Urmare controlului " a posteriorii" initiat de autoritatea vamală română, autoritatea vamală germană a comunicat faptul că exportatorul care a semnat în caseta 1 a certificatului de origine nu a depus documente pentru a dovedi originea autoturismului acoperit de certificatul EUR 1 nr. A , motiv pentru care a invalidat certificatul de origine vizându-l corespunzător în caseta 14.

Pe baza răspunsului primit de la autoritatea vamală germană potrivit căruia autoturismul importat și acoperit de certificatul EUR 1 nr. A nu beneficiază de regim tarifar preferențial, autoritatea vamală română a procedat **în conformitate cu art.107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României.**

" În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare."

Referitor la afirmația contestatarului: "Prin procesele verbale contestate s-au calculat penalități si majorări la sumele datorate fără a se respecta prevederile legale. Potrivit legii toate accesoriile, dobânzi, penalități si majorări se calculează si se impun la plată doar după data scadentei debitului asupra cărora se calculează, ori prin aceste procese verbale s-au calculat accesorii pe perioada anterioară datei scadentei debitului, motiv pentru care acestea sunt lovite de nulitate absolută ."

Organele vamale au stabilit că pentru neplata la termen a drepturilor de import, contestatarul are obligația de a achita dobânzi și penalități de întârziere aferente acestora.

În speță, sunt incidente prevederile art..61 alin.(1) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal care prevăd că" autoritatea vamală are dreptul ca într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor".

Referitor la momentul nașterii datoriei vamale, la art.141 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal se precizează:

"(1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate"

La art.61 alin.(5) din același act normativ se dispune astfel:

" diferențele în plus sau în minus privind alte drepturi de import se soluționează potrivit normelor care reglementează aceste drepturi".

În drept, Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, referitor la dobânzi și penalități prevede:

“art.115(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

art.116(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi , începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1) , se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru diferențele de impozite, taxe, contribuții, **precum și cele administrate de organele vamale, stabilite de organele competente**, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului, taxei sau contribuției, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv."

și începând cu 01.01.2006

art.116(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

art.121(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.” (articolul 121 a fost abrogat începând cu data de 01.01.2006)

Având în vedere că debitul cu titlu de taxe vamale și alte drepturi de import trebuia achitat la data importului (data depunerii declarației vamale)- în mod legal organele vamale au calculat dobânzi și penalități de întârziere.

Referitor la afirmația contestatorului “ Prin actele comunicate și pe care le contestă nu se precizează valoarea sau quantumul debitului, autoritatea vamală multumindu-se să comunice un număr de cinci acte de impunere **fară să întocmească actul administrativ fiscal așa cum este definit de O.G. 92/2003 desi s-a modificat și baza de impunere cu privire la accize și tva**” se reține:

Potrivit Ordonanței Guvernului 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

“ART. 41

Notiunea de act administrativ fiscal

În înțelesul prezentului cod, actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind **stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale.**”

Și potrivit art.108 :

“ART.108

Colectarea creanțelor fiscale

(1) În sensul prezentului titlu, colectarea constă în exercitarea acțiunilor care au ca scop stingerea creanțelor fiscale.

(2) Colectarea creanțelor fiscale se face în temeiul unui titlu de creanță sau al unui titlu executoriu, după caz.

(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau persoanele îndreptățite potrivit legii.

Norme metodologice:

107.1 Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

(a)...;

(b)...;

(c)...;

(d) declarația vamală pentru obligațiile în vamă;

(e) **documentul prin care se stabilește și se individualizează datoria vamală, inclusiv accesorii potrivit legii;**

(f)...;

(g)..."

Si conform pct. 5.3 din Ordinul 519/2005 al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscală:

5.3. Titluri de creanță privind datoria vamală pot fi: declarația vamală în detaliu, chitanța vamală, procesul-verbal prin care se stabilește și se individualizează datoria vamală, inclusiv accesoriile, potrivit legii, precum și actul constatator, în măsura în care nu s-a încheiat proces verbal.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor actelor normative invocate precum și a art. 186 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de către dl pentru suma de lei reprezentând datorie vamală, pentru suma de reprezentând majorări de întârziere și pentru suma de lei reprezentând penalități de întârziere.

2. Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Salaj în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,

